

بقیه از صفحه ۱۲

رفسنجانی اخیراً در تهران به وزیرداری عراق گفت: «انتظار ما این است که مصوبه شورای حکومتی عراق در اخراج گروه تروریستی منافقین از این کشور که آمریکا مانع اجرای آن است، تحقق یابد» (جمهوری اسلامی - ۱۴ مرداد ۸۳).

وضعیت در فرانسه

۳۴ - در روز ۲۷ خرداد (۱۷ ژوئن) سال گذشته که خانم مریم رجوی و ۱۶ تن از مسئولان و اعضای مقاومت بازداشت شدند، مقاومت ایران در فرانسه و در سراسر جهان در یک کارزار سیاسی، اجتماعی، حقوقی و دیپلماتیک برای خنثی کردن توطئه‌های رژیم درگیر شد. در این تلاش بزرگ و شبانه‌روزی، نیروهای مقاومت همراه با نیروها و شخصیت‌های ایرانی و غیرایرانی با عقاید و مرام‌های مختلف در جهت محکوم کردن بده بیستانه‌های ننگین بعضی از دولت‌ها با رژیم ایران گام‌های مهمی به پیش برداشتند.

حکم تبعید و اخراج عتن از دستگیرشدگان ۱۷ ژوئن در عدادرسی فوری، به‌حالت تعلیق درآمد.

به‌گزارش آسوشیتدپرس (۷ اوت ۲۰۰۳)، در حکم دادگاه اداری سرژی پونتواژ در مورد یکی از احکام تبعید و اخراج آمده است: «از مدارک پرونده چنین بر نمی‌آید که سازمان مجاهدین خلق ایران در خاک فرانسه عملکردی داشته است که جنبه مخدوش کردن امنیت کشور و نظم عمومی را دارا باشد. قاضی هم‌چنین تأکید می‌کند که وزارت کشور هیچ دلیلی مبنی بر شرکت سازمان مجاهدین خلق ایران در «عالماتیهای جنایی» در فرانسه ارائه نمی‌کند».

دادگاه پاریس در رأی روز ۱۴ نوامبر ۲۰۰۳ با استناد به کنوانسیون اروپایی حراست از حقوق و آزادی‌های اساسی، حکم وزیر کشور درباره ممنوع کردن توزیع و فروش نشریه مجاهد در سرزمینهای فرانسه را هم باطل اعلام کرد.

۳۵ - واقعیت این است که رژیم با استفاده از شرایط بعد از جنگ در عراق و محدودیتهای اعمال شده بر مجاهدین و ارتش آزادیبخش، در صحنه بین‌المللی هم برای ایجاد محدودیت علیه مقاومت ایران، حداقل ۹ کشور دیگر وارد زدوبند و معامله شد.

صرفنظر از انگیزه‌های اقتصادی یا بده بیستانه‌های سیاسی، یک عامل مؤثر در معاملات و اقدامات ننگین علیه مقاومت ایران از جانب طرف‌حساب‌های بین‌المللی رژیم، این بود که تصور می‌کردند بعد از جنگ در عراق، سازمان مجاهدین خلق و شورای ملی مقاومت ایران، دیگر به نقطه پایان خود رسیده‌اند و آینده و چشم‌اندازی برای بقا ندارند؛ تصور سودجویانه و باطلی که اکنون خلاف آن به اثبات رسیده است.

۳۶ - تلاش‌های خستگی‌ناپذیر و کار طاقت‌فرسای رئیس‌جمهور بزرگ‌زده شورای ملی مقاومت برای دوران انتقال حاکمیت به مردم ایران، در دفاع از حقانیت مبارزات مردم ایران و رزمندگان مستقر در اشرف در بحبوحه شدايد و انواع فشارها طی یکسال گذشته، به راستی فراموش‌ناشدنی است.

شورای ملی مقاومت از تلاش‌های شبانه‌روزی و استقامت و درایت ستایش‌انگیز خانم رجوی در یک سال گذشته قدرانی می‌کند.

۳۷ - طی یکسال گذشته علاوه بر اهالی استان والدواژ و دیگر شهروندان شریف فرانسوی، صدها نماینده پارلمان، حقوقدان، شخصیت برجسته سیاسی، نویسنده، روشنفکر و زن مبارز از فرانسه و دیگر کشورهای جهان با خانم

مریم رجوی در محل اقامت ایشان در اور سور اواز دیدار و گفتگو کردند.

آقای فرانسوا هولاند دبیرکل حزب سوسیالیست فرانسه (رهبر اپوزیسیون)، آقای برنارد استازی وزیر سابق و شخصیت معروف فرانسوی، ژوزه بووه، سخنگوی جنبش جهانی دهقانان و شخصیت محبوب فرانسوی، سیداحمد غزالی، نخست‌وزیر سابق الجزایر، و هیأت‌هایی از پارلمان اروپا و پارلمان‌های فرانسه، انگلستان، آلمان، بلژیک، نروژ و... در این شمارند. آنها ضمن محکوم کردن مداخلات و معامله‌گری با دیکتاتوری مذهبی و تروریستی حاکم بر ایران و اعمال فشار و ایجاد محدودیت علیه مقاومت ایران و هم‌چنین محکوم کردن وقایع ۱۷ ژوئن ۲۰۰۳، با مقاومت مردم ایران و رئیس‌جمهور برگزیده شورای ملی مقاومت ابراز همبستگی نمودند.

۳۸ - گروه‌هایی بزرگ سالگرد ۱۷ ژوئن در شهر اورسوراواژ و استقبال پرشکوه ایرانیان و ساکنان شهر اور و استان والدواژ و شخصیت‌های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی فرانسه و دیگر کشورهای جهان از این گردهمایی، یک بار دیگر حقانیت راه مقاومت را نشان داد.

ژان لوک ملاتسون، عضو رهبری ملی حزب سوسیالیست فرانسه، گفت: «سوسیالیستها مایلند انزجار خود را از شرایطی ابراز کنند که یک سال پیش شما خانم رئیس‌جمهور و محل اقامتتان در اور...مورد حمله قرار گرفتید». «فرانسویها می‌خواهند کشور جمهوری آنها براساس گفته انقلابیون بزرگ ۱۷۸۹ موطن مردان و زنان آزاد گردد. شما خانم رئیس‌جمهور، به فرانسه خوش آمدید. شما خانمها و آقایان اعضای شورای ملی مقاومت، خوش آمدید».

خانم میتران، دریامش گفت: «سلام می‌کنم به‌هزاران نفری که امروز این‌جا هستند و بی‌عدالتی و ستمی را که بدون هیچ دلیلی روا داشته شد، فراموش نمی‌کنند. می‌خواهم توجه وجدان عمومی فرانسویان را جلب کنم که باید علیه چنین اعمالی شورش کنند».

ژرژ هاز، رئیس سنی مجلس ملی فرانسه، در سخنرانی خود گفت: «برای من باعث افتخار است که به‌عنوان رئیس سنی مجلس ملی در میان اعضای این مقاومت باشم. تمامی تلاش‌ها را می‌کنم که کشور، که گفته می‌شود کشور حقوق بشر و آزادی است، منطبق با سنت خلقيهای دموکرات و آزادیخواه رفتار کند».

ژوزه بووه در پیامش گفت: «در دیدار با خانم رجوی، در مورد وضعیت ایران صحبت کردیم. یک سال بعد از وقایع ترازیک دستگیریه‌ها، دولت فرانسه تلاش دارد برای خوشایند دولت ملاحا عمل کند. متأسفانه شرکت‌های فرانسوی برای پول، دموکراسی را نادیده می‌گیرند».

مارک ریمن، عضو کمیسیون خراججه مجلس ملی فرانسه، دریامش خودگفت: «خانم مریم رجوی، در رأس شورای ملی مقاومت ایران، یک دموکراسی پارلمانی، اصول جدایی دین از دولت و تساوی تمام شهروندان را عنینت می‌بخشد. فرانسه می‌بایستی در کنار میلیون‌ها ایرانی قرار گیرد، نه در طرف یک رژیم بنیادگرا و سرکوبگر».

سیداحمد غزالی، نخست‌وزیر سابق الجزایر، در سخنرانی خود گفت: «مخلوط کردن فعالیت مقاومت با تروریسم، یک بی‌عدالتی و یک اشتباه سیاسی و به معنی نشانندن جلاد در جای قربانی است. حق مردم ایران است که برای کسب حقوق خود برای آزادی، علیه استبداد قیام کنند».

رودی ویز نماینده مجلس عوام انگلستان از حزب حاکم کارگر اعلام کرد: «در انگلستان بیش از نیمی از نمایندگان پارلمان بیانیه‌یی را

در حمایت از شما برای پایان دادن به حکومت ملایان امضا کرده‌اند. ما این‌جا هستیم تا به‌مقام‌های فرانسوی یادآوری کنیم که حملات سال گذشته اشتباه بود».

لرد رابین کوریت نماینده مجلس اعیان انگلستان دریامش گفت: «یک سال بعد از یورش به مقر شورای ملی مقاومت ایران، حتی یک سند از کاری خلاف پیدا نشده است. من دولت فرانسه را به معذرت‌خواهی علنی از خانم رجوی و همکاری‌اش برای این اتهام‌های دروغ فرامی‌خوانم».

دیگ آرمی، رهبر سابق اکثریت کنگره آمریکا، در سخنرانی خود پرسید: ایالات‌متحده در همراهی با رژیم ایران و اتحادیه اروپا سازمان مجاهدین را یک سازمان تروریستی توصیف کرده است. براساس چه مدارکی؟! آیا به‌این دلیل که آنها بزرگترین و فعالترین اپوزیسیون علیه دیکتاتوری ایران هستند؟!».

۳۹ - صدها فعال زن از سراسر جهان در ماه مارس در جلساتی که در بزرگداشت روز زن در اورسوراواژ با حضور خانم رجوی برگزار شد شرکت کردند. در این جلسات خانم رجوی ضمن تشریح دیدگاهها و عملکردهای رژیم آخوندی در مورد زنان، نظرگاهها، تجارب و دستاوردهای جنبش مقاومت را در این زمینه برای حاضران تشریح کرد.

به‌همین مناسبت، دهها جلسه در کشورهای مختلف جهان با حضور مسئول کمیسیون زنان شورا و دیگر مسئولان و فعالان مقاومت برگزار گردید.

۴۰ - سوی دیگر وقتی که رژیم آخوندها، پرونده یورش ۱۷ ژوئن را بنا به‌تصریح رسانه‌ها و شخصیت‌های فرانسوی «در حال ذوب» و «خالی» و «در نقطه مرگ» دید، تشنات گسترده‌یی را برای ورود به این پرونده و بهره‌برداری اطلاعاتی و سیاسی از آن آغاز کرد.

ترنند رژیم برای ورود به پرونده از طریق دادستانی پاریس، با علم‌کردن شاکیان خصوصی در ایران، به‌عنوان قربانیان موهوم عملیات مجاهدین در اهواز و سایر نقاط، صورت گرفت. به‌این ترتیب وزارت اطلاعات رژیم آخوندها تلاش می‌کند افرادی را از طریق دستگاه دادگستری فرانسه به‌عنوان شاکی خصوصی وارد پرونده کند. ورود این افراد و وکلای آنها به پرونده، دسترسی وزارت اطلاعات آخوندها را به جزئیات پرونده، اسامی، آدرسها، حسابها و... امکان‌پذیر می‌کند.

۴۱ - در قبال همین ترنند کثیف بود که در ۳۰ تیرماه، فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر، جامعه حقوق بشر فرانسه و جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، همراه با بنیاد فرانس لیبرته (دانیل میتران) طی اطلاعیه مشترکی، هشدار دادند: «دادگستری فرانسه نایبستی با رژیم ایران همکاری کند». آنان با ابراز نگرانی اعلام کردند:

«در حالی که این پرونده در شرایطی راه‌اندازی شد که اهداف واقعی آن از زیر سؤال می‌برد، تشکیل پرونده شاکی خصوصی، که به‌صورت کنترل از راه دور توسط مقام‌های ایرانی اداره می‌شود، در معرض تصمیم‌گیری آقای بروکیور، قاضی تحقیق، قرار گرفته است.

فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر، جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، جامعه حقوق بشر فرانسه (و بنیاد فرانس لیبرته) در نظر دارند به مقام‌های فرانسوی، اعم از قضایی و سیاسی، یادآوری نمایند که در صورتی که این موارد تشکیل شاکی خصوصی قابل‌پذیرش تشخیص داده شوند، در عمل، باعث خواهند شد که تمامی عناصر این پرونده به دولت ایران منتقل گردد.

در این صورت، بیم آن می‌رود که تصمیمات تلافی‌جویانه نسبت به اشخاصی که هویت آنان

به این ترتیب (به رژیم ایران) منتقل شده، یا حتی نسبت به خویشاوندان آنها، صورت بگیرد. علاوه بر این، دادگستری فرانسه نایبستی کار پلیس رژیم تروریستی را تسهیل نماید که، به‌وسیله شکنجه، وحشت را حاکم کرده است.

سازمان‌های فوق در نظر دارند رسماً به مقام‌های فرانسوی یادآوری نمایند که در صورتی که به‌علت همکاری آنان با رژیم ایران، مخالفان این رژیم دستگیر گردند، مسئولیت آنها، از جمله مسئولیت فردی آنها، مطرح خواهد بود».

۴۲ - در ۷ مرداد سندیکای قضات فرانسه نیز، طی یک بیانیه مطبوعاتی، قویاً در همین باره موضع‌گیری نمود. در این بیانیه زیر عنوان «بخش ضدتروریست: یک دادگستری آلت دست» آمده است:

«بیش از یکسال قبل، در ژوئن ۲۰۰۳، بخش ضدتروریست دادگاه پاریس دستور دستگیری گسترده اعضای سازمان مجاهدین خلق ایران را داد.

امروز در حالی که تحقیق و پیشرفت در پرونده در نقطه مرگ است، مقام‌های ایرانی از طریق درست کردن شاکیان خصوصی هدایت شده، در تلاش هستند که اطلاعات موجود در این پرونده را به‌دست بیاورند.

سندیکای قضات سر فرود آوردن بخش ضدتروریستی دادسرا را، که می‌تواند از طریق یک پروسه غیرقابل‌توجه، موجب شناسایی مخالفان رژیم ایران گردد و آنها را به خطر بیندازد، محکوم می‌کند».

۴۳ - رژیم آخوندها به تشنات برای ورود به پرونده ۱۷ ژوئن بسنده نکرده و از فرط درماندگی در برابر این مقاومت، به پرونده‌سازیهای جدید در فرانسه درباره عملیات مجاهدین در داخل ایران روی آورده است. به این منظور رژیم آخوندها یک «پرونده تحقیق قضایی» توسط «دادسرای پاریس» در مورد عملیات مجاهدین در بهمین ۷۹ در تهران مبادرت کرد.

آسوشیتدپرس در ۱۹ دسامبر استمال این خبر را منتشر کرد و نوشت «این تحقیق به همان اندازه دیپلماتیک است که قضایی! و فقط می‌تواند باعث خوشحالی رژیم ایران بشود که سالهاست با سازمان مجاهدین خلق ایران مقابله می‌کند و به همین خاطر روابط با پاریس را بهبود می‌بخشد».

دبیرخانه شورای ملی مقاومت در همان روز اعلام کرد، «گشودن چنین پرونده‌یی توسط دادسرای پاریس، بخشی از یک معامله شرم‌آور با فاشیسم مذهبی حاکم بر تهران است که چند روز پس از سفر خرازی، وزیر خارجه رژیم آخوندی، به فرانسه و تحویل دادن پروژه ۱/۲ میلیارد دلاری توسعه میدان گازپاریس جنوبی [به شرکت فرانسوی توتال] صورت می‌گیرد».

۴۴ - متعاقباً هارمی لوکلرک، حقوقدان برجسته فرانسوی، اعلام کرد: «شکایت جدیدی توسط مقام‌های ایران راه‌اندازی شده است. این بسیار جالب است که بدانید که این روند گشودن پرونده» در تاریخ ۲۷ آوریل توسط فرانسه پذیرفته شد، در حالی که در ۲۳ آوریل، یک قرارداد با کمپانی رنو بسته شده بود که ارزش آن ۱/۲ میلیارد دلار پیش‌بینی شده است. به‌عبارت دیگر قراردادهای ۲۱ و ۲۳ آوریل ۲۰۰۴ بسته شده‌اند و در ۲۷ آوریل ۲۰۰۴ این پرونده در فرانسه باز شده است. این هم یک تلاقی ناگوار دیگر...».

یک وکیل و حقوقدان نامدار دیگر، ویلیام بوردون، در این باره گفت: «این پرونده درباره عملیاتی است که در سال ۲۰۰۰ رخ داده... این عملیاتی بوده که در خارج فرانسه و توسط خارجی‌ان و علیه خارجی‌ان صورت گرفته است و همه به‌خاطر دارند که دادسرای پاریس از مواد بقیه در صفحه ۱۴